

Kako se oduprijeti stalnim napadima u kojima se izmišljaju ustaše i fašisti u Hrvatskoj?

www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/23849-optuzbe-o-fasizaciji-hrvatske-i-kako-im-se-oduprijeti.html

[View Comments](#)

U Hrvatskoj posljednjih mjeseci – nakon što je došlo do smjene vlasti – poražene političke strukture, dio medija i tzv. civilnog sektora, ponekad i u suradnji s inozemnim faktorom, gotovo svakodnevno iznose optužbe o fašizaciji Hrvatske. Hrvatska vlada i Predsjednica već su se nekoliko puta ogradili od ustaških zločina i ustvrdili da u Hrvatskoj ne postoji niti ustašizacija niti fašizacija, a Vladimir Bogdanić iz Židovske općine Zagreb iznio je tvrdnju da je diskvalifikacija fašizmom klasična metoda diskvalifikacije poznata još iz arsenala UDBA-e i KOS-a. Dovoljno se je sjetiti obavještajnih operacija „Opera“ i „Labrador“ koje su početkom devedesetih Hrvatsku nastojale prikazati kao ustašku i fašističku državu, a tvrdnja Predsjednice Republike da ne vjeruje da je svastiku na Poljudu nacrtao neki „desničar“ navodi na zaključak da bi se i u tom slučaju moglo raditi o „operaciji lažnog stijega“.

O tome kako spriječiti stalne optužbe o fašizaciji i ustašizaciji Hrvatske, koje Hrvatskoj nanose štetu u međunarodnim krugovima za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju: dr. sc. Damir Pešorda, Mate Knezović, fra Miljenko Stojić, Ante Čuvalo, Damir Borovčak i Stipe Kutleša.

Dr. sc. Damir Pešorda: Sulude optužbe na koje ne treba odgovarati

Potpuno su sulude optužbe suvremene Hrvatske za fašizam i ustaštvo. Kad na sulude optužbe počnemo ozbiljno odgovarati i pokušamo ih argumentima osporiti, već smo se uhvatili u klopku onih koji te optužbe plasiraju. Iz toga dalje ne može ništa dobro proisteći za onoga tko se brani PropagandaOdbiti ozbiljno odgovarati na sulude optužbe, prestati financirati udruge osnovane samo da naškode Hrvatskoj i oduzeti javne medije iz ruku onih koji vode propagandno-psihološki rat protiv Hrvatske. Tko želi voditi propagandu protiv Hrvatske, neka to barem radi za svoje a ne za naše kune. od suludih optužaba. Na žalost, neki predstavnici vlasti na tu su podvalu nasjeli. Recimo, predsjednica države, ona se u posljednjih nekoliko mjeseci više puta ograđivala od pokreta i države koja ne postoji već sedamdeset godina!

Iza cijele te orkestracije stoji jasna nakana da se onemogući bilo kakav napredak Hrvatske. Nastoji se ucijepiti u svijest hrvatskih ljudi da će moći koliko-toliko mirno živjeti tek kada se odreknu "nacionalizma", to jest hrvatske države. Koju treba utopiti ne samo u Europskoj uniji nego i u nekakvom obliku regionalne zajednice. Ukratko, čini se da se i svjetskim igračima i hrvatskim susjedima Hrvatska čini prelijepom da bi je prepustili samo Hrvatima. Zato ih treba "uvjeriti" da odustanu od sebe samih.

Oduprijeti se tomu možemo samo na jedan način – odbiti ozbiljno odgovarati na sulude optužbe, prestati financirati udruge osnovane samo da naškode Hrvatskoj i oduzeti javne medije iz ruku onih koji vode propagandno-psihološki rat protiv Hrvatske. Tko želi voditi propagandu protiv Hrvatske, neka to barem radi za svoje a ne za naše kune.

No, za sve to treba imati čvrstu vlast. Sadašnja konstelacija u Saboru, na žalost, takvu vlast onemogućava. Prava je šteta da HDZ nije jasno dobio izbore pa da pokaže je li uistinu spreman stati na kraj daljnjem razdržavljanju države. Ovako se obnašanje vlasti, izgleda, iscrpljuje u međusobnim svađama i sukobima Mosta i HDZ-a. Ovakvoj vlasti čak nije ni potreban Milanovićev pakao, ona bez problema stvara i vlastiti.

Mate Knezović: Od zločina bi se trebao ograditi SDP kao nasljednik Partije

Hrvatska je izložena medijskom i mentalnom teroru političkih, medijskih, militantnih civilnih udruga i obavještajnih Ograđivanje Nije jasno zašto se vlast "ograđuje" od ustaških zločina i NDH. Niti je današnja Republika Hrvatska pravni sljednik NDH, niti je zapovijedala ustašama i drugim postrojbama NDH. I umjesto da vlast traži da se SDP, kao pravni, duhovni i politički sljednik KPJ/SKJ, SKJ/SKH, SKH-SDP, neprestano "ograđuje" od komunističkih zločina i genocidne i totalitarne politike SFRJ i SRH, oni su u neprestanoj defanzivi.struktura stranih država i/ili organizacija. Po onom što je javnosti vidljivo ne postoji volja vlasti da se uhvati u koštac s tim zločinačkim strukturama. Umjesto promišljene strategije nastupa prema tim strukturama i njihovim glasnogovornicima vlast se stalno nešto i od nekog "ograđuje". Nije jasno zašto se vlast "ograđuje" od ustaških zločina i NDH. Niti je današnja Republika Hrvatska pravni sljednik NDH, niti je zapovijedala ustašama i drugim postrojbama NDH. I umjesto da vlast traži da se SDP, kao pravni, duhovni i politički sljednik KPJ/SKJ, SKJ/SKH, SKH-SDP, neprestano "ograđuje" od komunističkih zločina i genocidne i totalitarne politike SFRJ i SRH,

oni su u neprestanoj defanzivi.

Umjesto da, s pravom i argumentima, napadaju, oni se brane na način da potvrđuju teze tih sljedbenika zločina i genocida te rušitelja hrvatskog naroda i njegove državnosti. Valja znati da su komunisti, jugofili, velikosrbi i njihovi nasljednici dobro poučeni, u zlu odgojeni, dobro materijalno zbrinuti te dobro financirani. Međutim, oni imaju slabih točaka koje valja napadati i u konačnici njihove laži srušiti. Na žalost vlast je u strahu od bilo kakvih ozbiljnih promjena.

Most i HDZ, umjesto da vide tko je istinski neprijatelj hrvatskog naroda i rušitelj Hrvatske, međusobno se prepiru kao djeca. Njihove sitne igrice pokazuju da su i sitne dušice. Ako hoće igrati veliku igru trebaju jasno utvrditi tko je neprijatelj Hrvatske. Trebaju odrediti strategiju i taktiku koja će dovesti do te pobjede. Trebaju dovesti najbolje ljude i krenuti u preobrazbu Hrvatske. Poruke "nas ne zanima ideologija, nego samo gospodarstvo" su nojevske poruke. Dok su hrvatski neprijatelji raspalili vatru protiv naroda i države, protiv branitelja i vjere, protiv obitelji i djece, oni kažu da ih to ne zanima. Moraju znati da će biti prve velike žrtve tog požara, a u povijesti će ostati kao bijedne sitne prodane duše. Dvojim jesu li već potpuno zakasnilo pokrenuti se. Na žalost i predsjednica se uklapa u posvemašnju smušenost hrvatskih vlasti.

Ja osobno i Obiteljska stranka podržat ćemo svaki ozbiljan potez ka temeljitom zaokretu hrvatske unutarnje i vanjske politike. Ovakvu politiku ne možemo podržati.

Fra Miljenko Stojić: Domovinski rat kao temelj

Jedan od Božjih darova u Svetom pismu je razlikovanje duhova. A jedan od darova ljudske zrele ličnosti trebao bi biti razboritost. Svega ovoga u našem hrvatskom društvu kao da ponekada, nažalost, nedostaje.

Volimo se nazivati vjernicima i držimo da smo takvima u velikom broju. Isto tako volimo da nas se prepozna kao društveno angažirane. Pa ipak, u današnjem hrvatskom društvu vlada veliki metež, ne bih rekao podjela.

Više-manje jedno političko usmjerenje dobilo je posljednje izbore. Birači su se »igrali« pa ta pobjeda nije baš tako vidljiva. To koriste snage koje ne žele dobro sadašnjoj, a rekao bih i svakoj, hrvatskoj državi. Svjesno se prave ludi i ne razlikuju državu od režima. Pokušavaju zabašuriti da na nju imamo pravo poput svakog drugog naroda na ovoj kugli zemaljskoj, dok su režimi prolazni, dobri ili loši, kako nas zapadne u pojedinom povijesnom trenutku.

Zavodnički i zlokobno zvuče riječi da se okrenemo budućnosti, a ostavimo prošlost na miru. Bilo bi to u redu da je ta prošlost odčitana na pravi način. Međutim, mi sada u javnom govoru poglavito imamo odčitavanje prošlosti na način zločinačkog jugokomunističkog sustava. I kako na tome graditi našu budućnost? To je zapravo negacija te naše budućnosti. Da su htjeli, jugokomunisti su davno mogli ustrojiti hrvatsku državu, po svom nahođenju naravno, ali njima to nikada nije palo na pamet. Oni su se DRNaša trenutna hrvatska država temeljena je na Domovinskom ratu. Sve ostalo su samo pokušaji, više nam ili manje dragi. Ako dopustimo da nam i ovu unište, postat će i ona pokušaj, do neke druge prilike koje možda nikada ne će biti. zanosili internacionalizmom i tim ispraznostima. U to ime revno su ne samo kažnjavali nego ubijali one koji su bili protivnog mišljenja. Gradili su, dakle, društvo zasnovano na zločinu. Znamo da to ne može niti smije ostati tako. Društvo se samo gradi na istini, pravednosti, slobodi...

Ništa ne ćemo postići ako naši političari budu izjednačavali zločine ove i one strane govoreći, opet, da se okrenemo budućnosti. Najprije, to nije njihov posao. Povjesničari moraju prvo na temelju znanosti reći što se može pripisati tim vremenima, da bi tek nakon toga političari u skladu s tim donosili svoje zaključke. A oni to, rekosmo, već sada čine ponukani što osobnim obiteljskim naslijeđem, što nukani svojim dvojbenim savjetnicima, koji su opet provoditelji mišljenja raznoraznih zakulisnih središta moći. S druge strane, isprazno zvuče riječi da se trebaju pomiriti djeca ustaša i partizana, a trebalo bi dodati i domobrana, i..., jer smo navodno tako dobili Domovinski rat. A tamo se zapravo dogodilo nešto drugo.

Određena djeca i ustaša, i partizana doživjela su katarzu i zajednički stupili u borbu. Ishod je poznat. Druga djeca i ustaša, i partizana prigovarali su svemu tomu i ostala po strani. Danas bi, pak, htjela uređivati ovu našu krvlju stečenu državu. Zbog svega toga političari nas ne bi trebali pozivati na neko maglovito pomirenje, već na katarzu mišljenja i ponašanja u skladu i s Božjim i s ljudskim zakonima. A zadaća njih političara je stvoriti kvalitetan zakonski okvir da bi se to moglo dogoditi i da bismo konačno saznali istinu ne samo o našoj prošlosti, već i o našoj sadašnjosti. Znamo da su određene sile upravljale Nezavisnom državom Hrvatskom, znamo da su određene sile upravljale Jugoslavijom, tko sada upravlja državom Hrvatskom stvorenom u nametnutom, krvavom Domovinskom ratu? Odgovorimo na to pitanje i u skladu s odgovorom oblikujmo zaključke.

Ovdje se vratimo na stav s početka ovoga teksta. Ako smo vjernici, onda bismo u Božjem

svjetlu trebali odgonetati svijet oko sebe. Ako smo nevjernici, onda bismo u svjetlu svoje zdrave ljudskosti to trebali činiti. Ne može laž biti istina, ne može zlo biti dobro. To nam se, nažalost, često podmeće. I mi i političari zbog toga bismo trebali razlikovati duhove, u Božjoj ili ljudskoj perspektivi, da bi nam i sadašnjost i sutrašnjica bili drukčiji, dok nam je prošlost takva kakva već jest. Oni koji unose smutnju nisu domoljubi nego razgraditelji države. Svako ozbiljno društvo o tome će povesti računa.

I da zaključimo. Naša trenutna hrvatska država temeljena je na Domovinskom ratu. Sve ostalo su samo pokušaji, više nam ili manje dragi. Ako dopustimo da nam i ovu unište, postat će i ona pokušaj, do neke druge prilike koje možda nikada ne će biti.

Prof. dr. sc. Ante Čuvalo: Stalno je potrebno pronalaziti i stvarati „fašiste“

Nedavno obraćanje gospođe predsjednice Grabar-Kitarević naciji o ideološkim sukobima u Hrvatskoj bio je promašaj. Ne samo da je dodala "ulja na vatru" nego je direktno ili indirektno prihvatila vrlo nasrtljivu propagandu da u Hrvatskoj buja fašizam. Želi se doma i u svijetu prikazati da je Hrvatska u "izvanrednom stanju", da je demokracija u opasnosti. Vjerujem da je Predsjednica imala dobre namjere, ali svojim izvanrednim obraćanjem

ona se s takvom propagandom složila. Je li to rezultat čitanja udarnih naslova u medijima i vike i buke "antifa", koji se odnedavno roje kao pčele", ili zaključak dubinske analize društvenih prilika u Hrvatskoj, ona najbolje zna. Predsjednica se treba obratiti naciji, a još vižnije vladajućoj klasi, radi masovnog odlaska mladih (i ne tako mladih) iz Hrvatske, a ne radi magle o "fašizmu"!

Ideološki legitimitet naših višeslojnih "antifašističkih" udruga i samozvanih branitelja slobode i demokracije ne temelji se na domoljublju i čovjekoljublju nego na naslijeđu komunističke jugo-partije koja je parolama "antifašizma" prekrivala svoje strašne zločine i totalitarizam. Današnji mekši "antifašisti" slijede čudnu logiku: ako postojimo mi, a postojimo jer nas je jugo-partija iznjedrila, onda moraju postojati i naši protivnici, svi su oni "fašisti", ako ih nema ostajemo "na cjedilu", nepotrebni smo. Dakle, moramo stalno pronalaziti, stvarati, fašiste!

Jednima to služi da bi "razdrmavajući" hrvatske tradicionalne društvene, nacionalne i vjerske vrednote "zaradili" kune od tog istog naroda i društva, a drugi da bi im partija imala ideološki legitimitet. Naime, u davna vremena ideologija marksizama, pa i jugoslavenstva, svojim je sljedbenicima ulijevala optimizam; nadu u bolje i pravednije društvo, ali znamo dobro da su se obe ideologije ugušile u krvi svojih žrtava. "Zaperci" tih ideologija danas nemaju što

dobroga obećati, nemaju poruke optimizma, pa se žele staviti na čelo "antifašističkih masa". Ili mi ili oni! O, kako glupo danas zvuči "Smrt fašizmu, sloboda narodu!", i to u Saboru slobodne i demokratske države Hrvatske!

U našem domoljubnom radu u emigraciji jugo-režim nas je stalno nastojao "zabavljati" nekim aferama, samo da ne radimo nešto pozitivno. Zamjetiti je da se danas i u Hrvatskoj stalno zabavljamo raznim "aferama". Pogledajte naslove i udarne vijesti. Stalno nam se nameću vruće teme (uglavnom "istočne"), umjesto da se okrenemo stvaralaštvu i pravim problemima. I ovo javljanje je dio tog nametnutog nam "programa" za "raštimavanje" hrvatskog društva i Hrvatske. Nek se zabave! (Predlažem da se samo 2 ili 3 oštra pera žrtvuju i bave nametnutim temama.)

Malo o pomirbi iz prve ruke. Ja sam se "pomirio" u rujnu mjesecu 1965. uskoro po dolasku iz jugo-vojske i spremao se bježati iz tadašnje države i komunizma. Naime, u kafiću kod Maksimira sjedio sam u obiteljskom BoljitaRad za boljita hrvatskog naroda, za opće dobro, za bolju budućnost naših mladi da ne lutaju svijetom (kao što smo mnogi lutali) iznjedriti će pomirenje a ne nametnuta nam borba s vjetrenjačama prošlosti, koje stalno vrte profesionalni "antifašisti" radi svojih interesa i kripto jugo-komunističkih čežnja.društvu i meni nepoznatim mlađim čovjekom. Razgovor se poveo (kao i obično) o Hrvatima, Hrvatskoj, rušenju države, emigraciji itd. Zamijetio sam da se nepoznatog mi čovjeka pozornije sluša. Nakon poduljeg šaputanja saznadoh da je taj čovjek kapetan prve klase jugo-vojske, da potječe s "druge strane" ideološkog spektra i da je i on bio ratno siročić. Kasnije je postao i šef jedne vojne partijske ćelije u Zagrebu. (Nismo mu dali da tu funkciju napusti!) Bio je i ostao vjieran ideji hrvatske države, potkopavao je tadašnji režim gdje god je mogao. Ideja hrvatske samostalnosti i slobode bila je važnija nego tko je ubio čijeg oca.

Drugo, u dugogodišnjoj emigraciji bio sam djelatan i upoznao mnogobrojne ljude različitih prošlosti, uvjerenja i obiteljskih nasljeđa. Ali nikad to nije bio razlog naših podijela ili razmirica. Nada, vjera i rad za slobodu Hrvatske i hrvatskog naroda su nas ujedinjavali, pa čak i kad smo bili u nekim stvarima razjedinjeni državotvorna ideja nas je pomirivala i povezivala. (Oni koji su se previše kitili hrvatstvom svojih očeva, djedova ili svog kraja bili su višeput problematični.)

Za istinske domoljube i čovjekoljube pomirenje nije nikakav problem. Nije važno da li oni potječu od ustaša ili partizana, a možda nas najviše potječe ni od ustaša ni od partizana nego iz običnih hrvatskih obitelji koje su bile i ostale ukorjenjene u narodu i tradiciji iz koje potječu. Te obitelji nisu bile ni crvene ni crne, nego crven-bjele-plave; boje domovine koju

želimo čuvati i sačuvati za buduća pokoljenja. Znati tko smo i što smo, čuvati svoje i poštivati druge nije nikakav "fašizam" nego vrlina i najosnovnije ljudsko pravo. Rad za boljitak hrvatskog naroda, za opće dobro, za bolju budućnost naših mladi da ne lutaju svijetom (kao što smo mnogi lutali) iznjedriti će pomirenje a ne nametnuta nam borba s vjetrenjačama prošlosti, koje stalno vrte profesionalni "antifašisti" radi svojih interesa i kripto jugo-komunističkih čežnja.

Damir Borovčak: Prikriti istinu, najlakše je optužbom za fašizaciju i ustaštvo

Uglavnom, bez obzira na dobre nakane predsjednice RH, smatram da ima loše savjetnike, odnosno okružena je s premalo odgovornim i razložnim djelatnicima. U godinu dana Udruga Macelj 1945. pored dva službena dopisa zamolbe nije uspjela doći do Predsjednice RH te joj uručiti opsežnu monografiju Macelj 1945. (Udruga, Zagreb 2015.), dijelom prevedenu na engleski, njemački i slovenski jezik, sa 650 fotografija, više desetaka nikada do sada objavljenih dokumenata, desetak propovijedi i govora zahtijevanja istine s Macelja.

Neopravdano, nismo dobili ni bilo kakav odgovor iz Ureda predsjednice RH na našu dva puta ponovljenu službenu zamolbu. Pri tom susretu željeli smo iskazati naše dosadašnje spoznaje i mišljenje o prevažnoj temi hrvatske pomirbe. Cijeli niz godina u Macelju se potvrđuje – samo nas istina može osloboditi (Ivan 8:31, 32). Naime, nema pomirbe bez potpune istine. Istina je samo jedna, ona objektivna, bez obzira s koje strane dolazila, s lijeve ili desne. Na Macelju je na tu istinu ukazao pokojni partizanski stražar (antifašist?) Mladen Šafranko, očito zbog svoje savjesti nije ju mogao sa sobom ponijeti u grob.

Prvu javnu svetu misu, na nakanu partizansko-komunističkim žrtvama u koliko-toliko slobodnoj Hrvatskoj izrekao je kardinal Franjo Kuharić 9. lipnja 1991. godine. Tu bi propovijed trebalo detaljno proučavati jer ona svojim sadržajem ukazuje i nudi odgovore i na neka pitanja današnje aktualne političke situacije. Naime, kardinal Kuharić upozorava na mnogobrojne nevine civilne žrtve hrvatskog naroda koje su stradale poslije završetka rata samo zbog ideologije! Spominje žrtve, "mnogobrojne svećenike, redovnike, redovnice, vjernike i ljude razne dobi i zvanja, nestalih u nepoznatim "Antifašizam" Rat je bio završen u Europi mjesec dana prije toga, a u Hrvatskoj su žrtve padale kao snoplje u okriljima noći, u šumama i jamama daleko od očiju javnosti, bez suda, suđenja i prava priziva. Što su bili krivi svećenici, pogubljeni bez suda u masovnoj egzekuciji? Što su bile krivi onih 1.163 ekshumiranih iz 23 jame u Macelju? Što su bili krivi onih još nekoliko tisuća koje krije Maceljska gora u radijusu od 5 km po 130 još neotkopanih jama? No poznato je, krvnici su bili partizani, OZNA - Organizacija za zaštitu naroda, njihov pozdrav je bio "Smrt fašizmu –

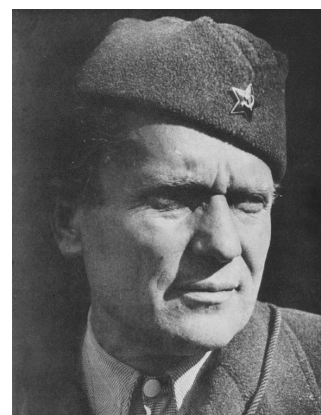
sloboda narodu"! Je li onda sporno kakav je to bio njihov antifašizam? grobovima nad koje se nadvila prisilna šutnja" i ukazuje da je u Maceljskoj šumi u noći između 4. i 5. lipnja 1945. stradao 21 svećenik, redovnik i svećenički pripravnici. Do tada još nisu započele ekshumacije, dakle kardinal Kuharić je već tada znao istinu!

Ako se zamislimo samo nad tom činjenicom, trebamo se upitati kakav je to bio antifašizam? Rat je bio završen u Europi mjesec dana prije toga, a u Hrvatskoj su žrtve padale kao snoplje u okriljima noći, u šumama i jamama daleko od očiju javnosti, bez suda, suđenja i prava priziva. Što su bili krivi svećenici, pogubljeni bez suda u masovnoj egzekuciji? Što su bile krivi onih 1.163 ekshumiranih iz 23 jame u Macelju? Što su bili krivi onih još nekoliko tisuća koje krije Maceljska gora u radijusu od 5 km po 130 još neotkopanih jama? No poznato je, krvnici su bili partizani, OZNA - Organizacija za zaštitu naroda, njihov pozdrav je bio "Smrt fašizmu – sloboda narodu"! Je li onda sporno kakav je to bio njihov antifašizam? Kako je moguće uopće opravdati takav njihov antifašizam, poslije rata i kada je svjetska antifašistička koalicija u Europi zaustavila svako neprijateljstvo? Nema odgovora na ta pitanja, jer jednostavno njihov partizanski, titov antifašizam je lažan!

Isto tako je laž i lažan partizanski antifašizam u Istri. On je najočitiji na događaju "Krvave krizme" u Lanišću 24. kolovoza 1947. g. kada je ubijen 27-godišnji svećenik, sada blaženi Miroslav Bulešić. Smrt svećenika Miroslava Bulešića naručeno je partijsko ubojstvo, dvije godine poslije završetka Drugog svjetskog rata. Po zapovijedi OZNE i Partije, iz krvavog Lanišća u Istri, smišljenim i planiranim ubojstvom trojice svećenika, trebalo je odaslati zastrašujuću poruku hrvatskom narodu i Katoličkoj crkvi - nema šale s komunističkom Partijom, ideologijom i partijskim vodstvom.

U svom osvrtu objavljenom u Glasu Koncila 20. listopada 2013. istraživač istine Lojzo Buturac navodi i komunističku laž kojom se Titu godinama pripisivala zasluga za oslobođenje Istre, jer partizani nisu niti planirali ni pokušali osloboditi Istru od talijanskih fašista. To su u rujnu 1943. izveli zapadni saveznici. Istra je pripala Hrvatskoj, a za to je zaslužno isključivo istarsko hrvatsko katoličko svećenstvo, organizirano u Zbor svećenika sv. Pavla za Istru. Taj je Zbor u Pazinu 12. veljače 1946. donio Spomenicu hrvatskog svećenstva u Istri koju je potpisao tajnik Miroslav Bulešić, pa je za pretpostaviti da je Bulešić bio i jedan od glavnih sastavljača. To je bio jedini bitni dokument na Mirovnoj konferenciji u Parizu po kojemu je Istra pripala Hrvatskoj, navodi Lojzo Buturac.

A potom su zaslužne istarske svećenike Titovi komunisti proganjali, zatvarali i ubijali. Tako su 14. kolovoza 1947. ubili Alojzija Kristana, župnika u Golcu, a deset dana kasnije, 24. kolovoza u Lanišću, Miroslava Bulešića. To je dokaz kako je Tito „plaćao“ onima koji su sve

učinili da hrvatsku Istru pripoje Hrvatskoj, piše Buturac. Jubilarne 2000. godine nedaleko Žminja, vjernici Porečke i Pulske biskupije podigli su spomen-obilježje svjedocima i mučenicima vjere u Istri iz vremena komunističkog terora. U kamenu je uklesano 15 imena svećenika i troje sjemeništara i bogoslova, koje su od 1941. do 1949. pogubili ubojice boljševističko-komunističke Partije, samozvani antifašisti. Tu se nalazi i ime vlč. Miroslava Bulešića.

Jasno je kao dan, da se ta istina današnjim lažnim antifašistima ne sviđa! Prikriti istinu, najlakše je optužbom za fašizaciju i ustaštvo.

Stipe Kutleša: Optužbe kao sredstvo kontrole

Optužbe o fašizaciji i ustašizaciji Hrvatske do daljnjega je gotovo nemoguće spriječiti. Postoje strukture koje su „klonirane“ za programirano unošenje nereda i destabilizaciju Hrvatske. To je najveći dio sadašnje oporbe koji su nominalno izgubili vlast, ali još ne i realno. Da oni nisu ništa ni najavili bilo bi „prirodno“ od njih očekivati da će se događati ono što se događa posljednjih nekoliko mjeseci. A pogotovo kada su to i obećali, a obećali su pakao. I pakao imamo. A što bi drugo i mogli obećati? Ne valjda normalan razvoj zemlje i prosperitet narodni. U konkurenciji zdravih, pametnih i poštenih ljudi oni gube svaku bitku. Toga su oni svjesni već desetljećima. Zato rade sve da bi sačuvali na zločinima, prevarama, krađi, pljački osvojenu vlast i privilegije svake vrste. Zašto se tomu čudimo? Ako to još ne vidimo vrijeme je da progledamo.

Sve ovo što se događa u Hrvatskoj samo je čvrsti dokaz da oni Hrvatsku kao samostalnu državu nikada nisu željeli ni htjeli. Što bi oni Hrvatskoj mogli ponuditi? Ništa osim propasti. A ipak su desetljećima sustavno i vrlo uspješno koristili formulu koja im je jedina ostala sve do današnjega dana, a to je usavršavanje sustava prevare, obmane i laži u čemu su nadmašili svoje fašističke učitelje poput Geobelsa. Po čemu se oni onda nazivaju antifašistima kada su u svakom zlu nadmašili i same fašiste. Uz to su usavršili čitavo mnoštvo metoda zastrašivanja, ponižavanja, progona, ubijanja sve da bi osigurali sebi i svojim potomcima opljačkano bogatstvo koje nikada nisu uspjeli steći svojim radom, ponajmanje poštenim. Uz to su uvijek išle političke i društvene povlastice, vlast, položaji u svim porama društvenoga života. Ostaci toga još se jasno vide i danas u Hrvatskoj.

Kada se samo malo pročačka po medijima, financijskim institucijama, kulturi, znanosti, zdravstvu i sl. onda se jasno vidi tko su očevi i djedovi najvećeg broja „uhljeba“ za koje su najbolji položaji rezervirani već odavno. Oni drugi za njih su nepodobni, građani su drugoga ili još nižega reda. Njima je i danas namijenjeno inozemstvo da bi ih se eliminiralo kao konkurenciju. Koga ste od komunističke i neokomunističke nomenklature vidjeli da je otišao iz Hrvatske u inozemstvo trbuhom za kruhom, osim naravno po službenom zadatku kao

špijuni Udbe i studenti mnogih svjetskih sveučilišta? Za njih je povratak natrag i radno mjesto bilo rezervirano. Otkud im novac za to? Od radničkih plaća njihovih djedova i očeva? Ili od pljačke „neprijatelja“?

Oduvijek su iz Hrvatske u svijet odlazili najbolji i najспособniji hrvatski ljudi. Tako je i danas. I svi su oni uvijek bili „neprijatelji“. Ako se samo sjetimo kvalifikacija hrvatske dijaspeore onda je sve jasno. Zašto je tom istom izvandomovinskom ljudstvu i dan-danas onemogućen povratak u Hrvatsku kada je ona, navodno, slobodna i samostalna država? Pa svi su oni prijašnji, ali i sadašnji iseljenici i prognanici samo ustaše i fašisti upravo za one koji su obećali pakao. Zato se i podgrijava ideja ustašizacije i fašizacije da se „dokaže“ da su komunistički zločinci imali pravo kada su bez sudova poubijali na stotine tisuća Hrvata čija se stratišta i grobišta otkrivaju tek u novije vrijeme. Zar nije javno rečeno da su svi koji su stradali nakon završetka 2. svjetskoga rata, dakle u miru, bili krivi pa im i nije trebalo suditi. I ta „načela“ - opravdavanje zločina bez suđenja - spadaju i tekovine tzv. antifašizma.

Ali ustašizacija i fašizacija ima još jedan cilj, a to je spriječiti svako moguće osvještavanje i oporavak hrvatskog čovjeka da bi ga se, uz pomoć stranih centara moći, moglo držati u pokornosti i imati nad njim kontrolu. I spriječiti ih u preuzimanju najvažnijih funkcija u društvu i politici? Kako drugačije objasniti hajku na još jednog „ustašu“ i „fašista“, tj. ministra kulture? Kakve veze ima on, i svi mi, s ustašama i partizanima? Otkuda proizlazi takva
Cilj Ustašizacija i fašizacija ima još jedan cilj, a to je spriječiti svako moguće osvještavanje i oporavak hrvatskog čovjeka da bi ga se, uz pomoć stranih centara moći, moglo držati u pokornosti i imati nad njim kontrolu. I spriječiti ih u preuzimanju najvažnijih funkcija u društvu i politici? Kako drugačije objasniti hajku na još jednog „ustašu“ i „fašista“, tj. ministra kulture? Kakve veze ima on, i svi mi, s ustašama i partizanima? Otkuda proizlazi takva netolerancija i mržnja? Jedino iz crvene petokrake i iz straha od lustracije. Zato oni još uvijek vrlo uspješno lustriraju sve svoje „neprijatelje“ („mi ili oni“) i pritom se pozivaju na tzv. antifašizam. Još jedna laž iz bogatog arsenala laži.netolerancija i mržnja? Jedino iz crvene petokrake i iz straha od lustracije. Zato oni još uvijek vrlo uspješno lustriraju sve svoje „neprijatelje“ („mi ili oni“) i pritom se pozivaju na tzv. antifašizam. Još jedna laž iz bogatog arsenala laži.

A što je to taj tzv. antifašizam nego totalitarizam daleko gori od fašizma i nacizma zajedno. Evo i nekih podataka koji to potvrđuju. Engleski Daily Mail i njemački Bild svrstali su „najvećeg zločinca naših naroda i narodnosti“ na 13. odnosno 10. mjesto masovnih ubojica 20. stoljeća. A on je još uvijek nekima „najbolje što je hrvatski narod dao“. Dokaz toga je i ime jednog od najljepših zagrebačkih trgova koje nosi ime upravo po zločincu

Josipu Brozu. I nikako ga se ne može maknuti s toga trga. Unatoč desetgodišnjim prosvjedima udruge „Krug za trg“. Pa tko to desetljećima sprečava micanje „druga Tita“ s ulica i trgova mnogih gradova Hrvatske? Oni koji su njegova „duhovna djeca“. Na račun toga mita žive oni i njihovi potomci. Oni nemaju drugoga oružja osim laži i mržnje. Kada se taj mit počinje rušiti onda su dopustiva sva sredstva: otuda ustašizacija Hrvatske. U tome ih, naravno, podupiru tzv. „EU humanisti“.

Oni su se pokazali kao „neprincipijelna koalicija“ koja nema isti odnos prema svim totalitarizmima 20. stoljeća premda su ih sve u svojim rezolucijama i deklaracijama tobože osudili. Do sada nismo vidjeli da su osudili orgijanja s partizanskim kapama i crvenim petokrakama. Nisu li simboli komunizma ujedno simboli totalitarizma? Ali smo na djelu vidjeli osude, i to vrlo uspješne i drastične, samo onih koji su pozdravljali pozdravom „za dom spremni“. Upravo ovih dana, ne samo da se odbacuje žalba J. Šimića, nego mu se dodjeljuje još drastičnija kazna. Da se na djelu pokaže pristranost i diskriminacija.

Očiti primjer elementarne diskriminacije po svjetonazorskom pitanju jest i nedavni primjer u Hrvatskom saboru. Što je s onima koji u njemu pozdravljaju s totalitarističkim komunističkim pozdravom „smrt fašizmu, sloboda narodu“? Zar i oni, prema načelu objektivnosti i dosljednosti, ne zaslužuju kaznu zbog podržavanja i promicanja totalitarizma? Kada bi EU i hrvatske vlasti bile dosljedne! EU, gdje si? Očito tamo gdje ti je i mjesto. Drže li uopće institucije EU, ali i Hrvatski sabor, do sebe kada nisu sposobne sankcionirati totalitarističke pozdrave? Ili su sposobne, ali samo selektivno? Ako te institucije ne drže do svojih rezolucija i deklaracija kako im vjerovati u bilo čemu?

Hrvatska vlada i Predsjednica već su se nekoliko puta ogradili od ustaških zločina i ustvrdili da u Hrvatskoj ne postoji niti ustašizacija niti fašizacija. Kad god se netko iz tzv. antifa koalicije i njihovih medija sjeti oni smatraju da imaju pravo prozivati sve po redu od predsjednice do ministara da se ograde od ustaša i NDH. I oni se odmah posipaju pepelom po glavi. Zašto bi se Hrvati uopće ograđivali od NDH? Raščistimo jednom zauvijek: je li NDH bila težnja najvećeg broja Hrvata da imaju svoju državu ili nije? Je li današnja Hrvatska nastala na tekovinama antifašizma? Nije. To su samo laži koje služe kao formula za održanje na vlasti onih koji su strasni podržavatelji teze da će Sava prije poteći prema izvoru nego će Hrvati imati svoju državu.

Razlikujmo državu od režima. Nitko ne opravdava ničije zločine pa ni ustaške, ni partizanske ni komunističke ni fašističke. Ali budimo načistu i s tim da su ustaški zločini u Hrvatskoj i fašistički zločini u svijetu višestruko puta bili manji od komunističkih zločina u svijetu i u samoj Hrvatskoj. Ilustracije radi navedimo istraživanja Bilda i Daily Maila. Komunistički ubojice 20. stoljeća pobile su preko 100 milijuna ljudi, a fašistički oko 30-ak milijuna. Krvnik Broz i

„njegovi“ mogu se „podičiti“ brojem od između 570 000 i jedan milijun. U HND nije bilo toliko žrtava. Svako licitiranje žrtvama je gnjusno. Jesu li, međutim, komunističke žrtve manje ljudske nego fašističke? Ali je gnjusno pripisivanje svojih žrtava drugima. Kao što smo nedavno saznali Jasenovac je bio strašniji komunistički logor nego što je bio ustaški logor Jasenovac. Zašto se ta istina skriva?

Neka nam antife odgovore na pitanje zašto npr. njihov „zloduhi otac“ Josip Broz nikada nije došao u Jasenovac pokloniti se žrtvama? Ili su to bile pretežito njegove žrtve?

Zašto se npr. današnji komunistički totalitaristi i tzv. antifašisti ne ograde od komunističkih zločina i zločinaca? Pogotovo od Josipa Broza, komunističke Hrvatske i Jugoslavije? Zašto se to od njih ne očekuje a od svih ostalih se očekuje da se ograđuju od NDH. U čemu je to npr. prošla vlada za građane Hrvatske bila bolja od recimo ustaške vlasti?

Otkuda u hrvatskom narodu tolika količina malodušja i dopuštenja da ga se ponižava u tolikoj mjeri? Zašto se ne „proziva“ one koji opravdavaju komunističke zločine i slave uspomene na njih? Svoje zločine protiv hrvatskog naroda oni su pretvorili u praznike koje javno proslavljaju tzv. hrvatske vlasti. Što se to u hrvatskoj državi slavi npr. 27. srpnja?

Da sadašnja Hrvatska nije utemeljena na nikakvom antifašizmu posve je jasno, nego na Domovinskom ratu. Ni manje ni više. Da su tzv. (anti)hrvatski (anti)fašisti htjeli Hrvatsku kao samostalnu državu onda bi se za nju založili 1945. Istina, to bi bila totalitaristička i komunistička država kao što je i bila, ali bi bila neovisna i samostalna država. U tom slučaju ne bismo imali Domovinski rat. Dogodila bi se tranzicija iz komunizma kao i kod ostalih europskih tranzicijskih zemalja. Kako se to nije dogodilo zbog poznatih razloga slijedi zaključak da su za Domovinski rat krivci, uz Miloševića, isključivo hrvatski komunisti anti(fašisti).

Kako spriječiti fašizaciju i ustašizaciju Hrvatske?

Načelno jednostavno, ali praktično gotovo nemoguće. Samo istinom. Tko se boji istine?

Josip Broz i njegovi? Zašto se još uvijek ne zna

tko je „zaslužan“ za svastika na Poljudu? Kome je

u interesu zabraniti istraživanja novije povijesti? Zašto se ne dopusti slobodno istraživanje

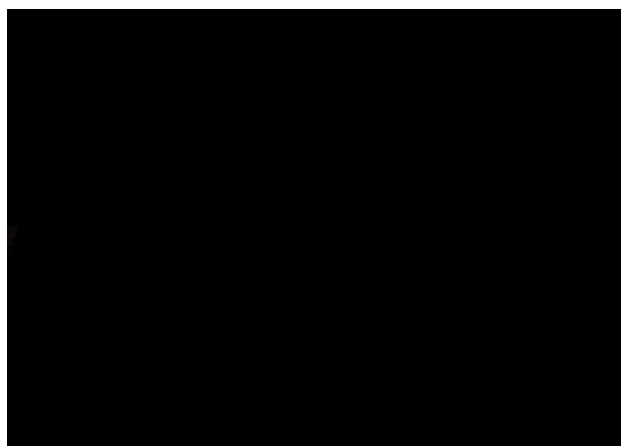
arhivske građe koja se tiče novije povijesti? Zašto hrvatska diplomacija ne radi više na

promicanju hrvatskih interesa u svijetu? Zašto nam tzv. hrvatski mediji truju pučanstvo?

Zašto se ne kazne svi koji su se ikada kao veleizdajnici ogriješili o Hrvatsku i hrvatski narod?

Zašto se ne provede lustracija? I slično. Zašto postoje dvostruka, licemjerna mjerila? Ili

zabranimo sve simbole totalitarizama ili ih sve dopustimo. Zašto je crvena petokraka „simbol

ljubavi“, a „za dom spremni“ se kažnjava? Zašto nije kažnjiv i totalitaristički pozdrav „smrt fašizmu, sloboda narodu“? Zašto se ne bi pozdravljalo “smrt komunizmu“ i sl?

Sve dotle dok utjecaj na hrvatsku politiku, državu, društvo budu imali pobornici pakla dotle će Hrvatska krvariti, osiromašivati, nestajati. Pobornici pakla „montiraju“ građanski rat u Hrvatskoj. Najveći zagađivači i trovači hrvatskog naroda su komunisti i njihovi sljednici.

Davor Dijanović

Prilog je dio programskoga sadržaja "Događaji i stavovi", sufinanciranoga u dijelu sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.

